

Sygn. akt III Cz 1463/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Magdalena Hupa – Dębska

Sędziowie: SO Leszek Dąbek (spr.)

SR (del.) Barbara Konińska

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej

z wniosku wierzycieli Skarbu Państwa - Naczelnika Urzędu Skarbowego w D., Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta P., E. G., Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W., (...) Bank Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko dłużnikom J. T. (T.), T. M. (M.), (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w M.

w przedmiocie skargi dłużnika T. M. na zaniechanie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tarnowskich Górach M. Z. w postaci niewydania postanowienia na wniosek dłużników o zmianę dozorczy, sygn. akt Km 2982/11, Km 5136/11, Km 5137/11, Km 5138/11, Km 5139/11, Km 5140/11, Km 5141/11, Km 5142/11, Km 5220/11, Km 5339/11, Km 6850/11, Km 10055/11, Km 3881/12

na skutek zażalenia wierzyciela Skarbu Państwa - Naczelnika Urzędu Skarbowego w D.

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 18 marca 2013 r., sygn. akt I Co 3886/12

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 2 w ten sposób, że oddalić wniosek dłużnika T. M. o zasądzenie na jego rzecz od wierzyciela Skarbu Państwa - Naczelnika Urzędu Skarbowego w D. zwrotu kosztów postępowania wywołanych skargą na czynność komornika.

SSR (del.) Barbara Konińska SSO Magdalena Hupa – Dębska SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 1463/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach w postanowieniu z dnia 18 03 2013r. umorzył postępowanie ze skargi dłużnika T. M. na zaniechanie przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tarnowskich Górach M. Z. rozpoznania jego wniosku o zmianę dozorczy oraz zasądził solidarnie od wierzycieli: Prezydenta Miasta P., Skarbu Państwa – Naczelnika Urzędu Skarbowego w D., E. G., Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddziału w S. Inspektoratu w D., (...) Banku Spółki Akcyjnej we W. na rzecz skarżącego kwotę 177zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Ferując postanowienie uznał, że wobec uwzględnienia przez Komornika skargi wydanie orzeczenia w sprawie stało się zbędne, wobec czego postępowanie skargowe należało umorzyć w oparciu o regulację art. 355 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

a o kosztach postępowania orzekał na mocy regulacji art. 98 k.p.c. w związku z art. 13

§ 2 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył wierzyciel **Skarb Państwa – Naczelnik Urzędu Skarbowego w D.** w części orzekając o kosztach postępowania,

który wnosił o jego zmianę przez „odstąpienie od zasądzenia kosztów postępowania od wierzyciela”.

Zarzucał, że przy ferowaniu zaskarżonego rozstrzygnięcia naruszono regulację art. 98

§ 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez jej niewłaściwe zastosowanie oraz nieuwzględnienie wszystkich okoliczności sprawy, skutkujące przyjęciem, iż w związku

z uznaniem przez Komornika skargi dłużnika wierzyciela obciążają koszty postępowania sądowego wywołanego skargą.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Przewidziane w art. 767 i nast. k.p.c. postępowanie ze skargi na czynności komornika stanowi integralną część postępowania egzekucyjnego.

„W postępowaniu egzekucyjnym - w miejsce występującej w procesie reguły rozstrzygania o kosztach w zależności od wyniku sprawy (art. 98 i n. k.p.c.) - obowiązuje zasada zwrotu przez dłużnika wierzycielowi kosztów celowych, tj. niezbędnych do celowego przeprowadzenia egzekucji (art. 770 k.p.c.). Jednakże zachodzi różnica w postępowaniu egzekucyjnym przed komornikiem i przed sądem. Komornik obowiązany jest w postępowaniu egzekucyjnym stosować się do zasady wyrażonej w art. 770 zd. 1 k.p.c. i ocenić, czy określone koszty są niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji. Sąd natomiast może w postępowaniu egzekucyjnym, w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności, jak również w postępowaniu ze skargi na czynności komornika, stosować odpowiednio przepisy o kosztach procesu zamieszczone w art. 98 i nast. k.p.c.. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. Pogląd ten jest przyjęty i ugruntowany zarówno w piśmiennictwie, jak i w judykaturze” (por. w uzasadnieniu uchwały Sądu Najwyższego

z dnia 29 02 1996r. – III CZP 17/96, Lex 24101, Wokanda 1996/4/10).

W świetle tego poglądu – Sąd odwoławczy go podziela - w sprawach ze skargi

na czynności komornika sąd orzeka na podstawie regulacji art. 770 k.p.c., stosując odpowiednio (art. 13 § 2 k.p.c.) w niezbędnym zakresie przepisy o zwrocie kosztów procesu (art. 98-110 k.p.c.).

W praktyce oznacza to, iż wierzyciel jest zobowiązany zwrócić dłużnikowi poniesione przez niego koszty postępowania egzekucyjnego – w tym także postępowania ze skargi na czynności komornika - tylko wówczas, gdy zostały one spowodowane jego niesumiennym lub oczywiście niewłaściwym postępowaniem

(w drodze odpowiedniego stosowania regulacji art. 103 k.p.c., np. gdy oddalono wniesioną przez niego skargę na czynności komornika).

W niniejszej sprawie skarga została spowodowana zawinionym przez Komornika zaniechaniem rozpoznanie wniosku skarżącego o zmianę dotychczasowego dozorczy i jej wniesienie nie było w żaden sposób spowodowane postępowaniem wierzyciela Skarbu Państwa – Naczelnika Urzędu Skarbowego w D..

W tej sytuacji brak było podstaw do obciążania wierzyciela kosztami postępowania skargowego, przez co zaskarżone rozstrzygnięcie jest wadliwe a zażalenie uzasadnione.

Reasumując zaskarżone rozstrzygnięcie jest wadliwe, co czyni zażalenie uzasadnionym i dlatego orzeczono jak w sentencji przy zastosowaniu regulacji

art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.